వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

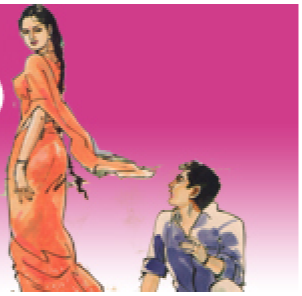

(గత సంచిక తరువాయి)

"మీకో విషయం చెప్పాలి" అంది పరిమళ వాసవి పక్కనే క్రింద కూర్చుంటూ.

"ఏమిటి?" వాసవి చదువుతున్న పుస్తకాన్ని పక్కన పెట్టి అడిగింది.

"మీరేమీ అనుకోరు కదా."

వాసవి పరిమళ వేపు చూసి చిన్నగా నవ్వింది.

"చెప్పు. అనుకునేదీ లేందీ తర్వాత చెబుతాను" అంది.

"అనుకున్నా ఫర్వాలేదు. మీ మంచి కోసమే నేనేది చెప్పినా. అయ్యగారు లేనప్పుడు మీరిక్కడ ఒంటరిగా ఎందుకు? మీ నాన్నగారి దగ్గరకెళ్ళి వుండొచ్చుగా" అంది.

"ఇప్పుడకస్మాత్తుగా ఏమొచ్చింది?" అంది వాసవి.

"ఈ లంకంత మేడలో మీరు ఒంటరిగా వుండటం బాగోలేదు."

"నువ్వూ, సెక్రటరీ వుండగా నేను ఒంటరినెలా అవుతాను" అంది వాసవి.

"మీకంతా నవ్వులాగే వుంటుంది. నేను సరే అనుకోండి. ఆ సెక్రటరీ బాబుని నమ్మకండి. అతను మగవాడు" అంది పరిమళ.

వాసవి ఆశ్చర్యంగా చూసింది పరిమళవేపు.

"ఏం జరిగిందసలు"

"చెబితే నమ్ముతారో లేదో రాత్రి..రాత్రి"

"మే ఐ కమీన్?"

వాసవి వెనక్కు తిరిగి చూసింది.

అనంత్ నిలబడి వున్నాడు.

"రా!" అంది వాసవి నవ్వుతూ అతను పరిమళవేపు అదోలా చూసి "కాఫీ తీసుకురా?" అన్నాడు కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

పరిమళ ముఖం చిట్లించి వంటగదివైపు వెళ్ళిపోయింది.

"రాత్రి బాగా నిద్రపట్టిందా?"

వాసవి నవ్వుతూ తలవూపింది.

"ఈ రోజు మనం డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళాలి. గుర్తుందా?"

"ఎందుకుండదు. ఈ రోజు మహతిని కూడా చూడ్డానికెళ్ళాలి" అంది.

"ఫ్రెండ్‌ని బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నారు. అద్సరే పరిమళ వంట మనిషి ఆ సంగతి మరచిపోవద్దు మీరు" అన్నాడు అనంత్.

వాసవి విచిత్రంగా చూసింది.

"పనివాళ్ళకి ఎక్కువ చనువియ్యడం మంచి విషయంకాదని నేను క్రొత్తగా చెప్పనక్కరలేదు. ఆమె మీరనుకున్నంత అమాయకురాలు కాదు."

వాసవి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఆమె చరిత్ర హీనురాలు మనకి కావాల్సింది వంటపని కాబట్టి ఆమెకీ వయసులో దిక్కుంటుందని తీసుకొచ్చాను."

పరిమళ రావడం గమనించి అనంత్ చెప్పడం ఆపు చేసాడు.

పరిమళ యిద్దరికీ కాఫీ అందించి అక్కడే నిలబడింది. అనంత్ కాఫీ త్రాగి లేచి నిలబడ్డాడు.

"వస్తాను కొన్ని కంపెనీ పనులున్నాయి సాయంత్రం రెడీగా వుండండి" అంటూ అతను వెళ్ళిపోతుంటే వాసవి అతనికేసి రెప్పవేయడం మరచినట్లు చూసింది.

అనంత్ ఫుల్‌వైట్ డ్రెస్ టక్ చేసి పీకాక్ బ్లూ కలర్‌పై తెల్లటి చుక్కలున్న టై కట్టుకున్నాడు.

ఆ డ్రెస్‌లో అతని విగ్రహం చాలా అందంగా వుంది.

అతను క్రమమైన పద్ధతిలో అడుగులేస్తూ వెళ్తుంటే వాసవి కనిపిస్తున్నంత వరకూ అలాగే చూడటం పరిమళ గమనించింది.

"అమ్మగారూ"

వాసవి ఉలిక్కిపడ్డట్లుగా చూసి 'ఊ' అంది.

"కాఫీ చల్లారి పోతోంది."

వాసవి చూపు తిప్పి కాఫీ గడగడా త్రాగేసింది.

ఆ వెంటనే కప్పు పరిమళ చేతికిచ్చి "ఇందాక ఏదో చెప్పబోయావుగా" అంది నవ్వటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

పరిమళ అదోలా చూసి "చెబితే మీరు నమ్ముతారా?" అంది. వాసవికి కాస్త కోపమొచ్చింది.

అనంత్ చెప్పినట్లు పనివాళ్ళని దూరంగానే వుంచాలి. ఏదో దిక్కు లేనిదని పెద్ద వయసుదని కనికరంగా చూస్తుంటే పరిమళ ఒక్కోసారి తన హద్దులు దాటడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లనిపిస్తుంది వాసవికి.

"నమ్మడం నమ్మకపోవడం అది నా యిష్టం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. జరిగిందేమిటో చెప్పడం నీ బాధ్యత" అంది చిరాగ్గా.

వాసవి ముఖంలోని విసుగు చూసి కాస్త జంకింది పరిమళ.

"రాత్రి..రాత్రి.. మీ గదిలోకి"

"నా గదిలోకి ఏం జరిగిందో సరిగ్గా చెప్పు" అంది వాసవి అసహనంగా.

"అదే చెబుతున్నాను. రాత్రి సెక్రటరీ అయ్యగారు మీ గదిలోకి రావడానికి ప్రయత్నించారు. నేను నా కళ్ళతో చూసాను" అంది పరిమళ గబగబా.

వాసవి తెల్లబోయినట్లు చూసి "నువ్వు నిజమే చెబుతున్నావా?" అంది.

నా ఒక్కగానొక్క కూతురి మీద ఒట్టేసి చెబుతున్నాను. అతను నన్ను చూసి వెళ్ళిపోయాడు. మిమ్మల్ని నిద్రలేపవద్దని కూడా చెప్పాడు. "తలుపు తట్టి పిలిచాడా?" అడిగింది వాసవి.

"అలాగయితే ఇంత నేరంగా చెప్పాల్సిన పనిలేదు. అతను చీకట్లో తలుపు పక్క తారట్లాడటం గమనించాను. అతను మెల్లిగా తలుపు తీసుకు రావడంతో నేను లైటేసాను. దాంతో నాకు దొరికిపోయాడు" అంది పరిమళ.

వాసవి ముఖం చూస్తుండగానే అదోలా ఎర్రబడిపోయింది.

అతను..అతను ఎందుకు తన గదిలోకి ప్రవేశించి వుంటాడు? అంత అర్ధరాత్రిపూట తన గదిలో అతనికేం పని.

జగదీష్ లేకపోవడంతో ఏదైనా దురుద్దేశ్యంతో అతను తన గదిలోకి అడుగుపెట్టివుంటాడా?

ఇదివరలో తను జగదీష్ లేకుండా అనేకసార్లు వుంది. అప్పుడు చేయని ధైర్యం అతనికిప్పుడెందుకు కలిగింది.

ఈ మధ్య తన అనారోగ్యరీత్యా, ఒంటరితనం వల్ల అనంత్‌తో ఆత్మీయంగా వుంటోంది. దాన్ని ఆసరా చేసుకుని అతను మరో అడుగు ముందుకేసాడేమో? వాసవికి తలచుకున్న కొద్దీ మతి పోయినట్లనిపిస్తోంది. తనసలు ఎవరిని నమ్మాలి?

కట్టుకున్న భర్త పెళ్ళినాటి నుండి సమాంతరంగానే మిగిలిపోయాడు. అతను తనూ కలిసేది బహుశా నింగీ నేల ఏకమయిన చోటేమో. అతనికి మానసికంగా కూడా తను దగ్గర కాలేకపోతోంది. అవ్వాలని ప్రయత్నించినప్పుడు ఏదో ఒక విషయం బయటపడి తనని అతనికి దూరంగా తరిమేస్తున్నది. ఇన్నాళ్ళూ దూరంగా వున్నా అతన్ని చూడాలని తన మనసు ఉరకలు వేయడంలేదు.

ముత్తు మరణంతో తనని భయంకరమైన భయం పీడిస్తోంది. దాన్ని పోగొట్టుకోవాలని తను తన అంతరాలు మరచి ఇటు పరిమళతో అటు అనంత్‌తో ఆత్మీయంగా వుంటోంది.

వీళ్ళిద్దరూ ఒకర్ని నమ్మొద్దని మరొకరు హితబోధ చేస్తున్నారు. అసలిందులో ఎవరు నిజంగా తనకి సన్నిహితులు.

అర్థం కావడంలేదు వాసవికి. అనంత్ నిజంగా తన మీద అలాంటి కోరిక వుంటే అతన్ని ప్రాణంగా ప్రేమించిన రోజుల్లో అతనికి ఎన్నో అవకాశాలిచ్చింది. ఎన్నో విధాలుగా రెచ్చగొట్టింది.

అతనెప్పుడూ తొందరపడలేదే. తను అగ్నిశిఖలా వెంటబడితే అతను మంచుపర్వతంలా చల్లబరచేసేవాడు.

వాసవి బుర్ర ఆలోచనలతో గజిబిజిగా తయారయ్యింది.

తనతో ఎంతో చనువుగా వుండే ఈ శంకర్‌గాడిప్పుడు సరిగ్గా యింట్లోనే వుండటంలేదు ఏమయినట్లు?

"శంకర్ ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?" అంది వాసవి పరిమళవైపు విసుగ్గా చుస్తూ.

"వాళ్ళ అత్తకూతురికి సీరియస్‌గా వుందని ఎగ్మూరు మదర్ అండ్ చైల్డ్ ఆస్పత్రిలో జాయిన్ చేసారంటమ్మా అక్కడికి వెళుతున్నాడు" అంది పరిమళ.

"నాకు చెప్పనక్కరలేదా?" అంది వాసవి కోపంగా.

"చెప్పాలనే వచ్చాడు. మీరు ఒంట్లో బాగోక పడుకుంటే నాకు చెప్పి వెళ్ళాడు. ఒక పదిహేనురోజులు అక్కడే వుంటాడట."

వాసవి మాట్లాడలేదు.

మరో అరగంట నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయింది.

పరిమళ వాసవి ముఖంలోని గాంభీర్యానికి జంకి మెల్లిగా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఎన్నో గంటలు గడిచాయి. ఆమె అక్కణ్ణుండి కదలలేదు.

ఆమెని భోంచేయమని అడగటానిక్కూడా ధైర్యం చాలనట్లు వూరుకుండి పోయింది పరిమళ.

"మేడమ్"

వాసవి కళ్ళు తిప్పి చూసింది.

అనంత్ నిలబడి వున్నాడు.

"మీరింకా తయారవ్వలేదేంటి? అవతల టైమవుతోంది" అన్నాడు మెల్లిగా.

వాసవి అతని ముఖంలో ఎక్కడా పరిమళ చెప్పిన విధంగా మోసగాడి లక్షణాలు కనిపించడంలేదు.

చాలా నిర్మలంగా నవ్వుతూ "అలాగున్నారేంటి?" అన్నాడు. వాసవి మాట్లాడకుండా లేచి లోనికి వెళ్ళి తయారయి వచ్చి "పద" అంది.

కారు బీచ్ రోడ్డులో వెళ్తోంటే "కాసేపిక్కడ ఆపు" అంది.

అన్మత్ ఆశ్చర్యంగా చూసి డాక్టర్‌గారు వెళ్ళిపోతారేమో అన్నాడు.

"ఫర్వాలేదు. ఒక అరగంట" అంది.

కారు పార్కింగ్ ప్లేసులో ఆపాడు అనంత్.

వాసవి కారు దిగి పదడుగులు ముందుకి నడిచి వెనక్కు తిరిగి చూసింది.

అనంత్ కారునానుకుని నిలబడి చూస్తున్నాడు.

"అనంత్ నువ్వూ రా" అంది.

అతను ఆమెను చేరుకున్నాడు.

ఇద్దరూ ఇసుకలో మెల్లిగా అడుగులేస్తున్నారు.

"ఇక్కడ కూర్చుందామా?" అంటూ ఇసుకలో కూలబడింది.

అనంత్ నాలుగడుగుల దూరంలో కూర్చున్నాడు.

ఆమె అనంత్ కేసి దీక్షగా చూసింది.

అనంత్ నవ్వి "ఏంటలా చూస్తున్నారు?" అన్నాడు.

వాసవి కూడా చిన్నగా నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ "నీలో చాలా మార్పులొచ్చాయి" అంది.

"ఏ విధంగా?" అన్నాడతను ఆసక్తిగా.

"అన్ని విధాల"

"మొత్తానికి మీరు నన్ను చాలా క్లీన్‌గా అబ్జర్వ్ చేస్తున్నారన్నమాట" అన్నాడు నవ్వుతూ.

వాసవి మాట్లాడలేదు.

"నేనొక విషయం అడిగితే నువ్వు నిజమే చెబుతావా?"

"నేను అబద్దం చెబుతానని ఎందుకనుకుంటున్నారు మీరు?"

"నేను బాధపడతానని కావొచ్చు. లేదా నాకు కోపం రావొచ్చునని కావొచ్చు."

అనంత్ నవ్వి "అడగండి" అన్నాడు.

"రాత్రి నా గదిలోకి ఎందుకొచ్చావు" అంటూ సూటిగా అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది వాసవి.

అనంత్ నవ్వి "పరిమళ చెప్పిందా చెప్పొద్దన్నానే" అన్నాడు.

తాననుకున్నట్లు అనంత్ కంగారుపడక పోవడం వాసవికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

"ఆ సంగతి వదిలేయ్. ఎందుకు రావాల్సి వచ్చిందో చెప్పు" అంది.

"నేను ఏ ఉద్దేశ్యంతో వచ్చానో నువ్వు ఊహించలేవా?" అన్నాడతను ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

వాసవి కనులు వాలిపోయాయి.

తనతన్ని గట్టిగా నిలవేయాలనుకుంటే అతడు తననే సూటి ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు.

ఒక మగవాడు, అందులో పూర్వాశ్రమంలో ప్రియుడు. అర్ధరాత్రి నిశ్శబ్దంగా ఆమె గదిలోకి ఎందుకు ప్రవేశిస్తాడు.

ఆ విషయాన్నే చాలా ధైర్యంగా చెబుతున్నాడు అనంత్.

వాసవి తెల్లబోయి చూసిందతని వేపు.

ఆమె మాట్లాడకపోవడం చూసి అతనే అన్నాడు.

"నువ్వు నన్నపార్ధం చేసుకుంటున్నావా?" అన్నాడు బాధగా.

అర్ధం చేసుకోటానికి నువ్వు అవకాశం యివ్వడంలేదు. అంది వాసవి.

అనంత్ బాధగా నవ్వాడు.

"నేనొక విషయం నీనుండి దాచి పెట్టాలనుకున్నాను. కానీ అది మరో అనర్ధానికి దారి తీస్తున్నప్పుడు నిజాన్ని చెప్పక తప్పదు. రాత్రి ఎవరో మేడమీదకి రావడం గమనించి వెంట వచ్చాను. ఆ మనిషి నీ గదిలోకి రావడం చూసి తలుపు తీసుకుని రాక తప్పలేదు.

వాసవి నివ్వెరపోయినట్లు చూసింది.

"నా గదిలోకి ఎవరొచ్చారు?"

వాసవి నివ్వెరపోయినట్లు చుసింది.

"నువ్వసలే నెర్వస్‌గా వున్నావని నీకీ విషయం చెప్పకూడదని ప్రయత్నించాను. కానీ నువ్వు నన్నపార్ధం చేసుకుంటే చెప్పక తప్పలేదు" అన్నాడతను బాధగా.

వాసవి కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసింది.

ఆమె శరీరం సన్నగా వణకడం అతను గమనించాడు.

ఆమె చెయ్యిని అతను గట్టిగా పట్టుకుని "భయపడుతున్నారా?" అన్నాడు అనునయంగా.

వాసవి మాట్లాడలేదు.

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళతడి కనిపిస్తోంది.

"ప్లీజ్ డోంట్ బి అప్‌సెట్. నేను లేనూ" అతని ఓదార్పులు ఆమె కందుతున్నాయో లేదో తెలియనట్లు అలాగే స్థంభించినట్లుగా కూర్చుండిపోయింది వాసవి.

28

మంచమ్మీద పడుకుందన్నమాటే గాని వాసవి కసలు నిద్రరావడంలేదు.

ఆమె ఆ చీకట్లో కదులుతున్న ప్రతి ఆకు కదిలికనూ భయంగా చూస్తోంది.

ప్రతి చిన్న శబ్దానికి ఆమె గుండె చాలా వేగంగా కొట్టుకుంటున్నది.

వాసవి మెల్లిగా లేచి కూర్చుని చుట్టూ చూసింది.

పరిమళ గాఢ నిద్రలో వుంది.

"పరిమళా" మెల్లిగా పిలిచింది.

పరిమళ పలకలేదు.

వాసవి మెల్లిగా హాల్లో లైటేసింది.

ఆమె చూపులు అనంత్ వుండే అవుట్ హౌస్‌మీద పడ్డాయి. అతని గదిలో లైటు వెలుగుతోంది.

ఆమెకి తెలుసు తనకింక నిద్రపట్టదని

రాత్రి అయితే సావిత్రి ఎటునుండి వచ్చి తనమీద దాడి చేస్తుందోనని ఆమె భయపడిపోతున్నది.

ఆమెకు ఎన్నో రకాల ఆలోచనలు. ఎటూ తేల్చుకోలేని అనుమానాలు. అసలు దయ్యాలున్నాయా?

మామూలు పరిస్థితిలోనయితే ఆమె నమ్మదు.

కాని యింటి వాతావరణం, పరిస్థితులు వాసవికి అనుమానాన్ని కలిగించి దాన్ని బలపరుస్తున్నాయి.

కొన్నాళ్ళు ఈ ఇంట్లో వుంటే తను పిచ్చిదయిపోతుందేమో? వాసవికి మతిపోతున్నది.

నిద్ర చెదరిన తీతువు పిట్ట వికృతంగా అరచి రెక్కలు టపటపలాడించింది.

వాసవి భయంతో బిగుసుకుపోయి చూసింది.

ఆ వెంటనే ఆమె తనకు తెలియకుండానే గబగబా మెట్లు దిగింది.

తన ఎదురుగా నిలబడి వున్న వాసవిని ఆశ్చర్యంగా చూసాడు అనంత్. అతను తను రాసుకుంటున్న పుస్తకాన్ని మూసి "అక్కడే నిలబడ్డావ్ దేనికి? లోపలికి రా" అన్నాడు ఆత్మీయంగా.

వాసవి కళ్ళలో నీళ్ళూరాయి.

ఎంత కాదనుకుని నిగ్రహించుకుందామన్నా తన బలహీనత అతని ముందు బయట పడక తప్పడంలేదు.

"అనంత్ నాకక్కడ భయంగా వుంటోంది" దిగులుగా.

"తెలుసు" అంటూ అతను పక్క సరిచేసి "నీకభ్యంతరం లేకపోతే నిర్మొహమాటంగా యిక్కడే పడుకో ఇదంతా నీ యిల్లే నీకు పూర్తి స్వస్థత చేకూరేట్లు చేయడానికే మేమంతా" అన్నాడు.

వాసవి మెల్లిగా వచ్చి మంచమ్మీద కూర్చుంది.

"పడుకో ఎలాంటి సంకోచం పెట్టుకోకు. నేను పక్కగదిలో రాసుకుంటాను" అన్నాడు అనంత్.

"ఏంటది?"

"ఎకౌంట్సు"

"నిద్రరావడంలేదూ నీకు?"

అనంత్ నవ్వి "పనివుంటే నిద్రరాదు నాకు. లైటు తీసేస్తాను పడుకో" అంటూ అతను లేచి స్విచ్ ఆఫ్ చేయబోయాడు.

"ప్లీజ్ లైటాఫ్ చెయ్యకు. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే యిక్కడే కూర్చుని లెక్కలు చూసుకో" అంది వాసవి అభ్యర్థనగా.

"నాకు అభ్యంతరమా ఇక్కడే కూర్చుంటాను. నువ్వు నిశ్చింతగా నిద్రపో" అన్నాడు.

వాసవి మెల్లిగా కళ్ళు మూసుకుంది.

అనంత్ ఆమెవంక తదేకంగా చూసాడు.

"వసూ. ఎంత ధైర్యంగా, ఎంత సరదాగా నవ్వుతూ నవ్విస్తూ చలాకీగా వుండేదానివి. ఇప్పుడు ఇంత దీనంగా ఆకులా చలించిపోతున్న నిన్ను చూస్తే నాకెంత బాధగా వుందో తెలుసా. నిన్ను కాదని నీకు నేనెంత అపకారం చేసానో కళ్ళతో చూస్తుంటే నా హృదయం బ్రద్దలైపోతోంది వసూ. ఆ జగదీష్‌కి బుద్ధిలేదు. అతనికి డబ్బే ప్రపంచం. అతనికి భార్యని సుఖపెట్టడం చేతకాదు. ఈ చెరసాలలో ఎంతకాలం వుంటావు నువ్వు. ఇంత దగ్గరగా వున్న నీకు దూరంగా బ్రతకడం అసాధ్యమైపోతోంది వసూ?"

వాసవి అసహనంగా కదిలింది.

ఆమె భయంతో రెండు చేతులూ గుండెల దగ్గరగా పెట్టుకుని ముడుచుకుని పడుకుంది.

అనంత్ కుర్చీలోంచి లేచి వాసవి దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

మెల్లిగా తన చేతితో ఆమె చేతులు నిమిరాడు.

వాసవి నిద్రలోనే అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకుంది.

అనంత్ అలాగే నిలబడ్డాడు.

"అనంత్.. అనంత్ నన్నొదిలి పెట్టి వెళ్ళకు. ఆ సావిత్రి నన్ను చంపేస్తుంది" అంటూ అస్పష్టంగా గొణుగుతోంది వాసవి.

"ఆ జగదీష్ వస్తే?" అనంత్ తలవంచి వాసవి చెవి దగ్గరగా మెల్లిగా అడిగాడు.

"రాడు అతడు దుర్మార్గుడు అతను నన్ను చంపేస్తాడు. నువ్వెళ్ళిపోకు" అంది వాసవి అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని.

అనంత్ పెదవులపై చిరునవ్వు మెరిసింది.

అతను ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడు.

వాసవి అతని చేతిని వదల్లేదు.

ఆమె గాఢనిద్రలో కూడా చాలా భయపడుతున్నదనే నిజాన్ని గ్రహించగలిగాడు అనంత్.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments